

Umělá inteligence II

Roman Barták, KTIML

roman.bartak@mff.cuni.cz
<http://ktiml.mff.cuni.cz/~bartak>

6

Racionální rozhodování

- Připomeňme, že naším cílem je tvorba **racionálních agentů** maximalizujících očekávanou míru užitku.
- **Teorie pravděpodobnosti** nám dává nástroj, pro zjištění stavu světa případně efektu akce.
- Dnes se podíváme na to, jak ohodnotit rozhodnutí pomocí **teorie užitku**
  - a jak nakonec vybrat akci s největším očekávaným užitekem (**teorie rozhodování**).

- Agentovy preference lze zachytit **funkcí užitku** U , která mapuje stavy na reálné čísla.
- **Očekávaný užitek** potom spočteme jako průměrný užitek přes všechny možné stavy
$$EU(a|e) = \sum_s P(\text{Result}(a)=s|a,e) U(s)$$
- Racionální agent potom volí akci **maximalizující očekávaný užitek** (MEU)
$$\text{action} = \operatorname{argmax}_a EU(a|e)$$
- MEU formalizuje racionalitu, ale jak budeme celý postup operačně realizovat?

Preference

- Agentovy **preference** se často vyjadřují relativním porovnáním:
  - $A > B$: agent preferuje A před B
  - $A < B$: agent preferuje B před A
  - $A \sim B$: agent mezi A a B nemá žádnou preferenci (nerozlišuje A a B)
- Co je A a B?
  - Mohou to být stavy světa, ale pro neurčité výstupy se používají loterie.
  - **Loterie** popisuje možné výstupy $S_1, \dots, S_n$, které se vyskytují s danými pravděpodobnostmi $p_1, \dots, p_n$.
    - $[p_1, S_1; \dots; p_n, S_n]$
- Příklad loterie (nabídka jídla v letadle)
Chcete kuře nebo těstoviny?
  - $[0.8, \text{dobré kuře}; 0.2, \text{přípečené kuře}]$
  - $[0.7, \text{dobré těstoviny}; 0.3, \text{rozvařené těstoviny}]$

Racionální preference

vlastnosti

- **Racionální preference** vedou k maximalizaci očekávaného zisku (užitku).
- Musí splňovat některé podmínky (pokud je nesplňují, lze ukázat, že vedou k vnitřní iracionalitě).
  - **uspořádanost:**
 $(A > B) \vee (A < B) \vee (A \sim B)$
  - **tranzitivita:**
 $(A < B) \wedge (B < C) \Rightarrow (A < C)$
  - **spojitost:**
 $(A > B > C) \Rightarrow \exists p [p, A; 1-p, C] \sim B$
  - **substituovatelnost:**
 $A \sim B \Rightarrow [p, A; 1-p, C] \sim [p, B; 1-p, C]$
  - **monotonie:**
 $A > B \Rightarrow (p > q \Leftrightarrow [p, A; 1-p, B] > [q, A; 1-q, B])$
  - **rozkladatelnost:**
 $[p, A; 1-p, [q, B; 1-q, C]] \sim [p, A; (1-p)q, B; (1-p)(1-q), C]$

Umělá inteligence II, Roman Barták

Preference a užitek

- Axiomy racionálních preferencí nehovoří přímo o funkci užitku, ale lze najít funkci užitku popisující preference.
- **Existuje funkce užitku** vracející pro danou loterii reálné číslo tak, že:
  - $U(A) < U(B) \Leftrightarrow A < B$
  - $U(A) = U(B) \Leftrightarrow A \sim B$
- **Očekávaný užitek loterie** lze spočítat:
  - $U([p_1, S_1; \dots; p_n, S_n]) = \sum_i p_i U(S_i)$
- Takových funkcí užitku může existovat více
  - $U(S) = a U(S) + b$
- Racionální agent ani nemusí svoji funkci užitku znát, ale pozorováním jeho preferencí ji lze zrekonstruovat.

Umělá inteligence II, Roman Barták

- Funkce užitku mapuje stavy/loterie na reálná čísla. Ale jaká konkrétní čísla?
- Jak zjistit funkci užitku konkrétního agenta (**preference elicitation**)?
  - Budeme hledat **normalizovanou funkci užitku**.
  - Uvažujme nejlepší možný stav $S_{\max}$ a dejme mu užitek 1, $U(S_{\max}) = 1$.
  - Podobně pro nejhorší možný stav $S_{\min}$ dejme užitek 0, $U(S_{\min}) = 0$.
  - Nyní se pro libovolný stav S ptejme agenta na porovnání S a standardní loterie $[p, S_{\max}; 1-p, S_{\min}]$
  - Podle výsledku upravíme p a ptáme se znovu, dokud agent vztah A a standardní loterie nepovažuje za nerozlišitelný.
  - Získané p je užitekem S , $U(S) = p$.

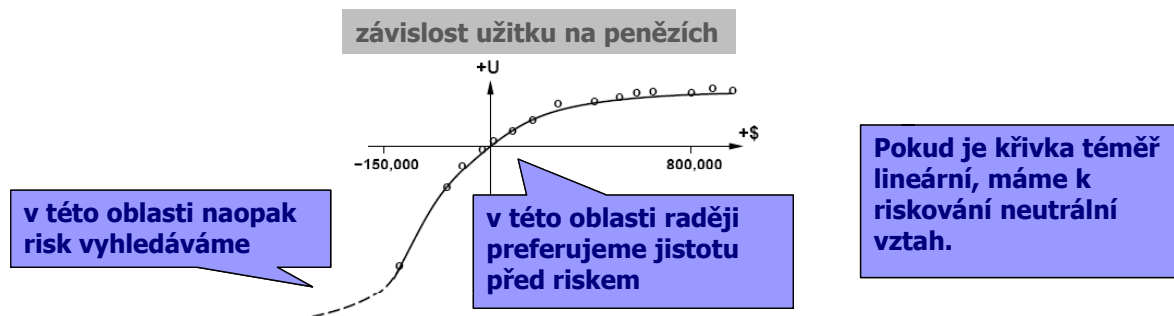
Peníze jako užitek?

- V běžném životě používáme peníze pro ohodnocení různého zboží a služeb.
  - Agent zpravidla preferuje více peněz před méně penězi, je-li vše ostatní stejné.
- Proč nejsou peníze přímo mírou užitku?
- Uvažujme, že jsem vyhráli 1 mil. USD a můžeme si ho buď nechat nebo přijmeme sázku na hod mincí – padne-li orel dostaneme 2,5 mil. USD, jinak nic. Co zvolíte?
  - Očekávaný peněžní zisk při sázce je 1.250.000 USD.
  - Většina lidí ale volí jistotu 1 mil. USD. Je to snad iracionální?

Užitek z peněz

- Volba v předchozí hře závisí nejen na hře samé, ale i na současném majetku hráče!
- Necht' S_n je stav označující majetek n USD.
- Potom můžeme očekávaný užitek akcí popsat takto:
  - $EU(\text{Accept}) = \frac{1}{2} U(S_k) + \frac{1}{2} U(S_{k+2.500.000})$
  - $EU(\text{Decline}) = U(S_{k+1.000.000})$
- Necht' $U(S_k) = 5$, $U(S_{k+1.000.000}) = 8$, $U(S_{k+2.500.000}) = 9$.
- Potom je rozhodnutí odmítnout sázku zcela racionální!

Umělá inteligence II, Roman Barták

Lidské rozhodování

efekt jistoty

- Lidé se chovají „předpovědatelně iracionálně“.
- **Allaisův paradox**
  - A: 80% šance dostat 4000 USD
  - B: 100% šance dostat 3000 USD
Co zvolíte?
    - obvyklá volba je B, protože preferujeme jistotu
  - C: 20% šance dostat 4000 USD
  - D: 25% šance dostat 3000 USD
Co zvolíte?
    - obvyklá volba je C, protože preferujeme větší očekávaný finanční zisk
- **Efekt jistoty** – lidé silně preferují zisk, který je jistý.

Umělá inteligence II, Roman Barták

Lidské rozhodování

averze k nejednoznačnosti

■ Ellsbergův paradox

- V urně je $\frac{1}{3}$ červených koulí a zbylé koule jsou černé nebo žluté.
- A: pokud je vybrána červená koule, dostanete 100 USD.
- B: pokud je vybrána černá koule, dostanete 100 USD.
Co zvolíte?
  - obvyklá volba je A, možnost výhry je $\frac{1}{3}$, zatímco pro B je možnost výhry mezi 0 a $\frac{2}{3}$
- C: 100 USD za vybrání červené nebo žluté koule
- D: 100 USD za vybrání černé nebo žluté koule
Co zvolíte?
  - obvyklá volba je D, možnost výhry je $\frac{2}{3}$, zatímco pro C je možnost výhry mezi $\frac{1}{3}$ a $\frac{3}{3}$
- Pokud si ale myslím, že v osudí je více červených než černých koulí, měl bych volit A a C

■ Averze k nejednoznačnosti – lidé preferují známou nejistotu než nejistou nejistotu.

Umělá inteligence II, Roman Barták

Lidské rozhodování

trochu psychologie

■ Efekt podání – formulace problému má velký vliv na rozhodnutí agenta

- Operace A dává 90% šanci na přežití
- Operace B má 10% úmrtnost
Co zvolíte?
  - obvyklá volba je A, i když obě volby jsou naprosto totožné

■ Efekt kotvy – lidé se cítí lépe při použití relativního porovnání než u absolutních hodnot

- Proto v restauraci najdeme vína za 200 USD, která si stejně nikdo nekoupí (a restauratér to ví), ale víno za 50 USD potom vypadá jako dobrá koupě. Lidé totiž očekávají kvalitu všech vín podle toho nejdražšího.

Umělá inteligence II, Roman Barták

Více atributů

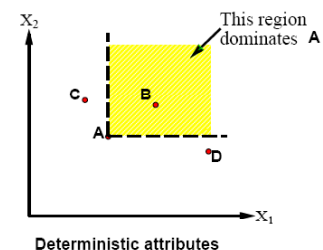
- V praxi se často vyskytuje více atributů užitku například cena, nebezpečnost, užitečnost – **víceatributová funkce užitku**.
- Budeme uvažovat, že každý atribut má definované preferované pořadí hodnot, vyšší hodnoty odpovídají lepšímu řešení.
- Jak definovat preference pro více atributů dohromady?
  - přímo bez kombinace hodnot atributů – **dominance**
  - **kombinací hodnot** atributů do jedné hodnoty

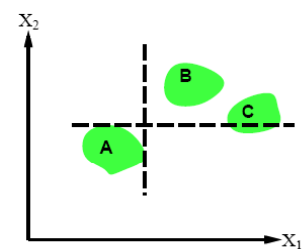
Umělá inteligence II, Roman Barták

Dominance

- Pokud je ve všech attributech řešení A horší než řešení B, potom je B přirozeně lepší i celkově – **strikní dominance**.
- Striktní dominanci lze definovat i pro **nejisté hodnoty** atributů.
  - stačí když každá možná hodnota všech atributů A je horší než každá možná hodnota odpovídajících atributů B
- Striktní dominance není moc obvyklá, ale může alespoň odfiltrovat „špatná“ řešení.

Deterministic attributes

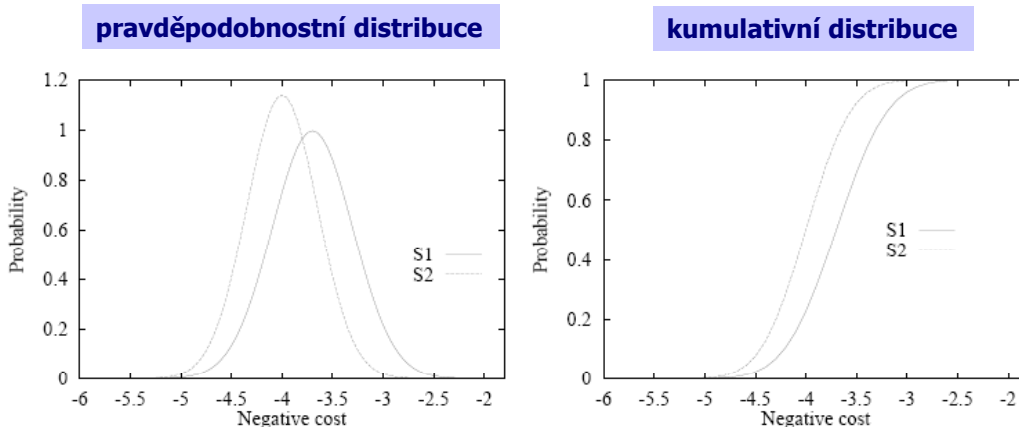
Uncertain attributes

Umělá inteligence II, Roman Barták

Stochastická dominance

- Dominanci pro nejisté hodnoty můžeme definovat obecněji a tím umožnit více porovnání.
- **Stochastická dominance** je definována přes **kumulativní distribuci**, která měří pravděpodobnost, že cena je menší nebo rovna než daná hodnota.

$$\forall t \int_{-\infty}^t p_1(x) dx \leq \int_{-\infty}^t p_2(t) dt$$

Umělá inteligence II, Roman Barták

Struktura preferencí

- Pokud bychom chtěli popsat libovolnou **funkci užitku** pro n atributů, kde každý atribut má d hodnot, potřebovali bychom tabulku s **d^n hodnotami preferencí**.
  - To platí, pokud se mezi jednotlivými preferencemi nevyskytuje **žádná pravidelnost**.
- Často ale mají **preferenze jistou vnitřní strukturu** a funkci užitku lze popsat jako složení funkcí užitku jednotlivých atributů:

$$U(x_1, \dots, x_n) = F[f_1(x_1), \dots, f_n(x_n)]$$

Umělá inteligence II, Roman Barták

Struktura preferencí

deterministické

- Základní pravidelnost mezi atributy je jejich **nezávislost**.
- Atributy X_1 a X_2 jsou **preferenčně nezávislé** na atributu X_3 , pokud preferenční porovnání $\langle x_1, x_2, x_3 \rangle$ a $\langle x'_1, x'_2, x_3 \rangle$ nezáleží na konkrétní hodnotě x_3 .
- Pokud je každá dvojice atributů preferenčně nezávislá na všech zbylých attributech, hovoříme o **vzájemné preferenční nezávislosti**.
- Máme-li množinu atributů s vzájemnou preferenční nezávislostí, potom

$$U(x_1, \dots, x_n) = \sum_i U_i(x_i)$$

- hovoříme o **aditivní oceňovací funkci**, může se jednat například o vážený součet.

Umělá inteligence II, Roman Barták

Struktura preferencí

stochastické

- Nezávislost lze podobným způsobem definovat pro loterie (stochastické hodnoty).
- Pro skládání jednotlivých hodnot užitku se ale používá **multiplikativní funkce užitku**.
- Například pro složení tří atributů

$$U = k_1U_1 + k_2U_2 + k_3U_3 \\ + k_1k_2U_1U_2 + k_2k_3U_2U_3 + k_1k_3U_1U_3 \\ + k_1k_2k_3U_1U_2U_3$$

- Pro n atributů tedy potřebujeme n konstant, což je méně než exponenciální počet preferencí.

Umělá inteligence II, Roman Barták

Hodnota informace

- Dosud jsme předpokládali, že máme k dispozici veškeré informace pro rozhodnutí.
- V praxi tomu tak ale často není, například lékař nemá k dispozici všechna možná vyšetření pacienta.
- **Jednou z nejdůležitějších součástí rozhodovacího procesu je vědět na co se ptát.**
- Teď se podíváme na **teorii hodnoty informace** (information value theory), která umožní agentovi rozhodnout, jaké informace je dobré získat.

Umělá inteligence II, Roman Barták

Hodnota informace

jednoduchý příklad

- Uvažujme ropnou společnost, která může z n nerozlišitelných oblastí zakoupit jednu oblast pro těžbu.
- Dále uvažujme, že právě jedna oblast obsahuje ropu v ceně C dolarů. Cena nákupu libovolné oblasti je C/n .
  - Očekávaný zisk je tedy $C/n - C/n = 0$.
- Máme k dispozici seizmologa, který o jedné vybrané oblasti může s jistotou prohlásit, zda v ní je ropa nebo ne.
- **Kolik je cena takové informace?**
  - s pravděpodobností $1/n$ je v dané oblasti ropa, potom ji společnost koupí, takže zisk bude $C - C/n$
  - s pravděpodobností $(n-1)/n$ tam ropa nebude, takže společnost koupí jinou oblast, kde je teď pravděpodobnost ropy $1/(n-1)$, očekávaný zisk je tedy $C/(n-1) - C/n$
  - dohromady je očekávaný zisk za předpokladu získání informace $1/n (C - C/n) + (n-1)/n (C/(n-1) - C/n) = C/n$Společnost je tedy ochotna zaplatit seizmologovi maximálně C/n , což je právě cena jedné oblasti.

Umělá inteligence II, Roman Barták

Hodnota informace

obecný vzorec

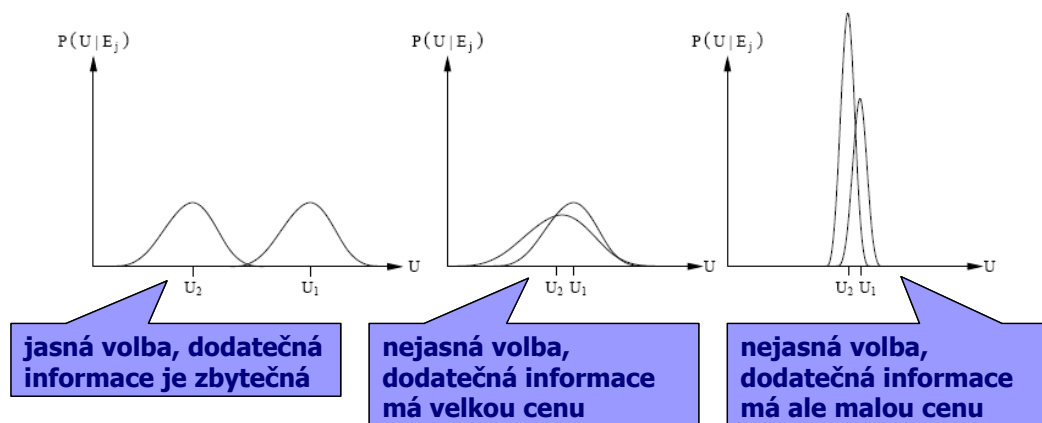
- Předpokládejme, že známe hodnotu nějaké náhodné proměnné E_j – hovoříme potom o **hodnotě perfektní informace** (VPI-value of perfect information).
- Cena nejlepší akce α pro počáteční znalost
$$EU(\alpha|\mathbf{e}) = \max_a \sum_{s'} P(\text{Result}(a)=s'|\mathbf{a},\mathbf{e}) U(s')$$
- Cena nejlepší akce α_{jk} po získání znalosti $E_j = e_{jk}$:
$$EU(\alpha_{jk}|\mathbf{e}, E_j=e_{jk}) = \max_a \sum_{s'} P(\text{Result}(a)=s'|\mathbf{a},\mathbf{e}, E_j=e_{jk}) U(s')$$
- My ale hodnotu proměnné E_j dopředu neznáme, pouze nás zajímá, jak by to vypadalo, pokud bychom ji znali.
- Vezmeme proto průměr přes všechny možné hodnoty E_j :
$$VPI_{\mathbf{e}}(E_j) = (\sum_k P(E_j = e_{jk}|\mathbf{e}) EU(\alpha_{jk}|\mathbf{e}, E_j=e_{jk})) - EU(\alpha|\mathbf{e})$$

Umělá inteligence II, Roman Barták

Hodnota informace

kvalitativní uvažování

- Kdy má cenu zjišťovat přesnou hodnotu některých atributů?

- Informace má hodnotu do té míry, pokud
  - pravděpodobně vede ke změně plánu
  - nový plán je výrazně lepší než původně zamýšlený plán.

Umělá inteligence II, Roman Barták

Hodnota informace

vlastnosti

- Může mít získaná informace negativní účinek?
- Očekávaná hodnota získané informace **není negativní**.

$$\forall e, E_j \text{ VPI}_e(E_j) \geq 0$$

- Očekávaná hodnota více získaných informací **není aditivní**.

$$\text{VPI}_e(E_j, E_k) \neq \text{VPI}_e(E_j) + \text{VPI}_e(E_k)$$

- Pokud máme více vstupních informací, **nezáleží** očekávaná hodnota **na pořadí**.

$$\text{VPI}_e(E_j, E_k) = \text{VPI}_e(E_j) + \text{VPI}_{e,e_j}(E_k) = \text{VPI}_e(E_k) + \text{VPI}_{e,e_k}(E_j)$$

Umělá inteligence II, Roman Barták

Získávání informací

- Rozumný agent by měl
  - klást otázky v rozumném pořadí
  - vyhnout se irelevantním otázkám
  - vážit získanou informaci k ceně získání odpovědi
  - přestat klást otázky, když je to vhodné
- Uvažujme cenu získání hodnoty pozorované proměnné E_j , $\text{Cost}(E_j)$.
- **Agent sbírající informace** může hladovým způsobem vybírat nejužitečnější proměnné, dokud „to má cenu“.
(myopický/krátkozraký přístup)

```
function INFORMATION-GATHERING-AGENT(percept) returns an action
  static: D, a decision network

  integrate percept into D
   $j \leftarrow$  the value that maximizes  $\text{VPI}(E_j) - \text{Cost}(E_j)$ 
  if  $\text{VPI}(E_j) > \text{Cost}(E_j)$ 
    then return REQUEST( $E_j$ )
  else return the best action from D
```

Umělá inteligence II, Roman Barták